

Regina Krónika

reginamundi.hu

A Regina Mundi Plébánia ingyenes havilapja
XIII. évfolyam 2. szám

2012. február 5.

A Lourdes-i jelenések története

A katolikus világ számára a franciaországi Lourdes neve igen ismerősen hangzik. A Mária-kegyhelyek sorában a legjelentősebbek között tartjuk nyilván. Az események Lourdes-ban is váratlanul kezdődtek. Három gyermek, Bernadette és Maria Soubirous, a helyi szegény molnár leányai és Janka Abadie 1858. február 11-én fát szedegetett a Massabielle szikla környékén. A gyermekek a malompatakon is átgázoltak. A 14 éves, beteges Bernadett azonban elmaradt társaitól, hogy lehúzza cipőjét és harisnyáját. E művelet közben váratlan és erős szélzúgásra lett figyelmes. Amint felnézett, a patak túlsó oldalán egy sziklahasadékban a Szent Szület pillantotta meg.

A Lourdes-i Boldogasszony 18 alkalommal jelent meg Bernadettnek.

A Lourdes-i jelenések és üzenetek lényege röviden így foglalható össze:

A Szent Szűz azt kérte, hogy emeljenek kápolnát a jelenés helyén, és vezessenek oda zarándoklatokat. A Szűzanya háromszor szólított fel bűnbánatra, és biztatott a bűnösök megtéréséért végzett imára. Ezek a szavak az engesztelésre szólítanak fel, bár az „engesztelés” szó először Fatimában hangzik el Mária ajkáról.

Végül pedig a Szent Szűz az események hitelül gyógyító forrást fakasztott a jelenés barlangjában. Úgy tűnik, a nagy nyitány (Csodás Érem) és a próféta prognózis (La Salette) után az Egyház Anyja Lourdes-ban a csodák mint jelek által az egész világ előtt rendkívül komoly nyomatékot ad munkájának és felhívásainak.

Bernadett számára a „látnoki szerep” kálváriát jelentett. Ő sem került el a látnokok belülről gyönyörű, de a világ szemében ugyancsak sanyarú sorsát. Kétségbe vonták elméjének épségét, csalással vádolták, letartóztatták, ki-

csúfolták, fenyegették stb. Bernadett és családja is sokat szenvedett az emberek értetlen és nemegyszer rosszindulatú viselkedésétől. IX. Piusz pápának kellett közbelépni, aki 1869. szept. 4-én kelt levelében igyekszik véget vetni a megnyilvánuló rosszindulatnak: „Az emberi gonoszságnak az isteni irgalmasság ellen intézett harca szükségképpen arra szolgál, hogy a csodálatos események valóságos és igaz volta annál világosabban kitűnjék.” Ezt a pápai nyilatkozatot érdemes mindannyiunknak megfontolni.

Bernadett Soubirous a történetek után hamarosan apácanövendék lett Neversben. 13 évig volt szerzetes. A szerzetben az egyébként visszavonulásra vágyó Lourdes-i látnok igen sokat szenvedett a látogatóktól, a kíváncsiskodóktól. Bernadett nem számíthatott földi boldogságra. Neki tanúságot kellett tennie ország-világ előtt a Lourdes-i eseményekről, és nagyon nehéz szenvedéssel kellett befejeznie életét. A megaláz-

tatás és a súlyos testi szenvedések élete végéig elkísérték. Nővértársai biztatták: imádkozzon gyógyulásáért. Lourdes látnoka ezt soha nem tette. Inkább erőt és kitartást kért a szenvedéshez.

Bernadett 1844. január 7-én született Bolyban, és 1879. április 16-án halt meg Neversben. Holttestét 1925. augusztus 5-én, boldoggá avatásának évében exhumálták. Bernadett mellkeresztjét 46 év alatt a rozsdá megemésztette, de holttestét épségben találták. A Lourdes-i látnokot 1933. december 8-án XI. Piusz pápa avatta szentté. Bernadett Soubirous holtteste a Nevers-i kolostorkápolnában látható.

A Lourdes-i forrás vize ma is buzog, és gyógyít. A víz összetételét már sokszor megvizsgálták. Az eredmény mindig ugyanaz: normális ivóvíz. Az elmúlt jó 130 év alatt Lourdes-ban 6-7 ezer ember gyógyult meg. Jellemző az egyházi vizsgálat szigorúságára, hogy a gyógyulások közül alig 60-at ismert el csodálatosnak. Lourdes-ot évente 3-4 millió zarándok és sok százezer beteg keresi fel, akiknek ellátásáról ingyen gondoskodnak. A betegekről, a gyógyulásokról a Lourdes-ban működő Nemzetközi Orvosi Iroda készít feljegyzéseket. A Lourdes-i gyógyulások sora világos jele és igazolása Bernadett hitelének.

Lourdes, és a rendkívüli gyógyulások áldásos hatása a hitéletben ma is érvényesül, és felmérhetetlen kegyelmek forrása. Lourdes szelleme végső soron a lelket kívánja gyógyítani.

Az Egyház 1993-tól az első Lourdes-i jelenés napján, február 11-én ünnepli a Betegek Világnapját.

Forrás: Antalóczi Lajos; Jelenések, üzenetek és a jövő

(Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár – a magyaryelvű keresztény irodalom tárháza.)

Ökumenikus imahét 2012. január

Az Élet Igéje

A világ nagy részén idén január 15. és 22. között tartják az imahetet a keresztények egységéért. A 2012. évi imahétre kiválasztott mottó Pál apostol korintusiakhoz írt leveléből való: „Mindannyian elváltozunk Urunk Jézus Krisztus győzelme által”. (1Kor 15,51-58) Az e havi Életige a kolosszeiekhez írt levél 3,1 verséhez kapcsolódik.

„Ha tehát föltámadtatok Krisztussal, azt keressétek, ami odafönn van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján.” (Kol 3,1)

Ezeket a szavakat szent Pál a kolosszei közösséghez intézte. Arról beszél, hogy létezik egy olyan világ, ahol igazi szeretet, teljes közösség, igazságosság, béke, szentség és öröm uralkodik, ahová a bűn és a romlás nem férkőzhet be többé; olyan világ, ahol az Atya akarata tökéletesen teljesül. Az a világ, ahová Jézus tartozik. Az a világ, amelyet Ő nyitott meg előttünk feltámadásával, miután átélte a szenvedés kemény próbatételét.

„Ha tehát föltámadtatok Krisztussal, azt keressétek, ami odafönn van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján.”

Nemcsak meg vagyunk hívva Krisztus világába – mondja szent Pál –, hanem már most is benne élünk. Hitünk azt tanítja, hogy a keresztséggel már Krisztusba épülünk, így részesedünk életében, ajándékaiban, örökségében, győzelmében a bűn és a rossz hatalma felett, hiszen vele együtt mi is feltámadtunk.

A megszentelődött lelkektől eltérően, akik már elérték a célt, a mi részvételünk Krisztus világában még nem nyilvánvaló és nem teljes, főleg nem állandó és végleges. Mindaddig, amíg ezen a földön élünk, ezernyi veszélynek, nehézségnek és kísértésnek vagyunk kitéve, amelyek megingathatnak, lefékezhetnek, sőt hamis célok felé téríthetnek.

„Ha tehát föltámadtatok Krisztussal, azt keressétek, ami odafönn van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján.”

Érthető tehát az apostol buzdítása: „azt keressétek, ami odafönn van”, az-

az próbálatok már most kilépni ebből a világból, nem fizikailag, hanem lelkileg: hagyjátok el a világ szokásait és szenvedélyeit, hogy minden helyzetben Jézus gondolatai és érzései vezethessenek titeket.

„Ha tehát föltámadtatok Krisztussal, azt keressétek, ami odafönn van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján.”

Hogyan éljük tehát ezt az igét?

Úgy, hogy nem elégszünk meg egy átlagos, közepszerű, megalkuvásokkal teli élettel, hanem átalakítjuk Krisztus törvényei szerint, Isten kegyelmének segítségével.

Arra ösztönöz, hogy életünkkel tegyünk tanúságot környezetünkben az értékekről, amelyeket Jézus hozott a földre, mint pl. az egyetértés, a béke, a testvérek szolgálata, a megértés és megbocsátás, a becsületesség, az igazságosság, a kifogástalan munka, a hűség, a tisztaság, az élet tiszteletben tartása és így tovább.

Ebből is látható, hogy ez a program olyan sok lehetőséget rejt magában, mint maga az élet. De hogy a sokféleség miatt ne maradjunk bizonytalanságban, valósítsuk meg ebben a hónapban Jézusnak azt a törvényét, amely lényegében összefoglalja az összes többit: vegyük észre minden testvérben Krisztust, és szolgáljuk őt! Talán nem ezt fogják majd rajtunk számon kérni életünk végén?

Chiara Lubich

Ökumenikus imaóra az imahét negyedik napján

Templomunkban január 18-án Niederhoffer Zoltán, református lelkész, hirdetett igét, amelyből néhány gondolatot idézünk:

Az Ószövetségben, a hitéletben nagy fordulatot hozott az a tény, hogy a törvény került a vallás középpontjába, amikor Mózes megkapta Istentől a Tízparancsolatot. Ezentúl Izrael hitéletét e törvények köré kellett szervezni. A jogban, a törvényben és az igazságban való gondolkodás megmarad Isten népe számára örök időkre.

Isten népe a kegyelem világával találkozik, amikor Isten testté lesz és nyilvánkoztatja magát.

Isten megmutatta szeretetét azzal, hogy saját fiát küldte el nekünk, és megtörte a halál hatalmát. Legyőzte az ellenséget, megváltotta a világot.

Saját egyéni életünkben is nagy fordulatot jelent, ha megértjük, mit tett értünk Isten, és hogy Vele járhatjuk életünket.

Isten útmutatása és törvénye nélkül nem juthatunk el az üdvösségre.

Ne a tömeggel tartunk, maradjunk meg Isten útján, a keskeny úton, akkor is, ha ez nem könnyű.

Demény Anna

Fotó: Demény Anna

Gondolatok Jézus megkeresztelkedéséről

Mottó: János mondja: Nekem van szükségem arra, hogy megkeresztelkedjem általad, és te jössz hozzám? Jézus azonban ezt válaszolta neki: Hagyd ezt most, mert így illik teljesítenünk minden igazságot. (Mt 3,13-14)

Keresztelő Szt. János döbbenet nélkül tesz fel a kérdést: és te jössz hozzám?

Igen! Van ebben valami szokatlan, valami nehezen magyarázható: Isten Fia jön egy emberhez, s Ő kéri János megbocsátó keresztességét?

És a fogadtatás, a válasz: „Így illik teljesítenünk minden igazságot”.

Milyen válasz ez? Első hallásra értelmetlen számunkra.

Törjük fel e kemény magot, keressük meg e mondatoknak értünk és nekünk szóló értelmét.

Legyenek segítségünkre e kérdések megfejtésében XVI. Benedek Pápa gondolatai, amelyet a Názáreti Jézus c. könyvében fejt ki.

Nézzük meg, ki is lehetett Keresztelő János.

Először Lukács evangéliumában találkozunk vele, mint Zakariás és Erzsébet gyermekével, Isten ajándékával, majd Mária és Erzsébet találkozása alkalmával. Angyal adja tudtul, hogy a sokévi meddőség után idős korukban lesz gyermekük, sőt még azt is közli, hogy János lesz a neve. Gyermek-és ifjúkoráról keveset tudunk, de azt tudjuk, hogy hamar elveszti szüleit. „A gyermek nőtt, erősödött lélekben, és a pusztában élt, míg Izrael előtt fel nem lépett.” (Lk 1,80) Lukács ezen sorai alapján feltételezhető, hogy az esszénusok között nevelkedett, ezt erősíti meg eszmeisége is.

„Az Úr szöveget intézett Jánoshoz, Zakariás fiához a pusztában. S ő bejárta a Jordán vidékét, hirdette a bűnbánat keresztességét a bűnök bocsánatá-

ra, ahogy meg van írva Izajás próféta beszédeinek könyvében:

»A pusztába kiáltónak a szava készsítetek az Úr útját egyengessétek ösvényeit! A völgyeket töltsétek fel, a hegyeket, halmokat hordjátok el, ami görbe legyen egyenessé, a göröngyös változzék sima úttá, és minden test meglátja az Isten üdvösségét.« (Lk3,2-6)»

„János teveszörből készült ruhát viselt, csipőjét pedig bőröv vette körül, sáska és vadméz volt az eledele. Kiment hozzá Jeruzsálem, egész Júda és a Jordán egész vidéke. Megvallották bűneiket, s ő megkeresztelte őket a Jordán folyóban.” (Mt3,4-6)

Ez az az időszak Izraelnek, amikor római megszállás alatt élnek, nincs igazi lelki vezetőjük, prófétájuk. Felfokozott a messiásvárás, sokan Jánosban látják a prófétát, a megváltó Messiást, aki helyreállítja Dávid királyságát. A farizeusok és az írástudók faggatják Jánost, hogy ő-e a Messiás vagy a hitük szerint eljövendő Illés, netán próféta, de János mindenre nemmel válaszolt. Hát akkor ki vagy? - tesz fel ingerülten a szinte provokáló kérdést, milyen jogon keresztelsz?

„Én csak vízzel kerestelek, hogy bűnbánatra indítsalak benneteket, de aki a nyomomba lép, az hatalmasabb nálam. Arra sem vagyok méltó, hogy a saruját hordozzam. Ő Szentlélekkel és tűzzel fog benneteket megkeresztelni. Szórolapátja már a kezében van. Kitakarítja szérűjét, a búzát a csűrűbe gyűjti, a pelyvát pedig oltatlan tűzbe veti.” (Mt3,11-12) – mondja János figyelmeztetően a faggatóknak.

Felfokozódott a Messiás-várás. „Ezekben a napokban történt, hogy eljött Jézus a galileai Názáretből, és megkereszteltette magát Jánossal a Jordánban.” (Mk1,9)

Ekkor és itt hangzanak el a titokzatosnak hangzó párbeszéd szavai: „Nekem van szükségem arra, hogy megkeresztelkedjem általad, és te jössz hozzám?” - döbben meg János, - „hagyd

ezt most, mert így illik teljesítenünk minden igazságot” - válaszolja Jézus (Mt3,14-15)

„Jézus válaszában értelmezése szempontjából döntő, milyen értelmet adunk az «igazságosság» szónak, minden «igazságosságnak» be kell teljesednie. Az »igazságosság« abban a világban, amelyben Jézus él, az ember válasza a Tórára, Isten akaratának elfogadása, »Isten országa igájának« hordozása, ahogy akkoriban megfogalmazták. A János-keresztéssel nem számolt és nem írta elő a Tóra, de Jézus ezzel a szavával elismeri, mint feltétlen igent Isten akaratára, mint igájának engedelmes elfogadását.” – írja XVI. Benedek pápa.

A keresztelkedés után Jézust János tanítványai közül is többen követik, mert Jézus személyisége, János szavai ezt elővételezik. János örül ennek, hiszen kijelenti: „Magatok vagytok tanúim, hogy megvallottam: nem a Messiás vagyok, csak az előfutára.(...) Neki növekednie kell, nekem kisebbedni.” (Jn 3,28-30) És János bebörtönzése után Jézus megkezdte nyilvános szereplését.

János keresztéssel, a Szentlélek megerősítése elindítja azt a folyamatot, amely a tanításokon, csodákon keresztül a főpapok ítélőszékéhez, a pilátusi gyalázatos keresztre feszítés isteni milőbe emelő tragédiáján át a dicsőséges feltámadáshoz vezet.

És jön a mennybemenetel, amikor a tanítványok megkapják az utasítást: „Menjetez tehát, tegyetez tanítványaimmá mind a népeket! Kereszteljetez meg öket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevére.” (Mt 28,19) S végül a megerősítés a Szentlélek pünkösdi eljövetele által. Gyönyörű ez az ív. Ebben rejlik hitünk alapja a fogódzkodókkal együtt.

Kapaszkodjunk hát e fogódzkodókba, kövessük ezt az Isten által megszabott ívet, hogy közelebb jussunk létünk igazi értelméhez!

Nem csak gyerekeknek

Kedves Gyerekek!

„Be jó február van!” – jutottak eszembe a minap Tóth Árpád szavai. S bár szeretem az üde, hangulatos, Februárius című költeményét, ekkora lelkesedést a február iránt azért mégis egy fanyar mosollyal nyugtázok magamban általában. Bevaló, nem szeretem a telet, különösen a tél végét nem. A hideg, fagyos, szeles reggeleken szerintem néha ti is szívesen visszabújnátok a barlangotokba, mint a medve Gyertyaszentelőkor. A karácsonyi ünnepek múltán, eleget ázva-fázva, kisebb-nagyobb betegségeket átvészelve ilyenkor bizony már mindnyájan nagyon várjuk a tavaszi napsugarakat. Pedig attól tartok ebben az esztendőben is igazak lesznek a költő sorai:

*„Februáriusban alighanem tél lesz,
Még a sóhaja is arccsippentő szél lesz,
Édesebb piros színt adva minden rúzsnál,
Békebelibb színt már sápadt háborúsnál.”*

Ám, hogy mégse csüggedjünk el teljesen, farsangi bálók, karneváli forgatag, zenés-táncos multságok, zajos télűző népszokások színesítik a februári estét. Európa szerte évszázadok óta. Ennek szölt persze a költői ujjongás is:

*Acélkorcsolyáknak finom zaja ha von,
Láthatsz boldog népet a ligeti tavon,
Sláthatsz úri nyüzsgést lokálban és bárban,
S felkurjanthatsz vígan: Be jó február van!*

Ebben az évben két szalagavató bálba is hivatalosak voltunk egy hét leforgása alatt, hiszen két gyermekünk végező idén középiskolai tanulmányaival. Nagy volt a sürgés-forgás, készülődés, kinek az alkalmi ruha, kinek a smink, a frizura okozott fejfájást. Éppúgy, mint más családok, mi is gondterhelten számoltuk a költségeket, szervezkedtünk, intézkedtünk, kapkodtunk, szaladgáltunk. Az ünnepségen persze hatalmas a tömeg, mindenki tolakodik, néhányan szinte öltre mennek a jobb helyekért. Villognak a vakok, futkosnak az apukák fényké-

pezőgéppel a kezükben, s készülnek a fotók százai, ezrei. Minden pillanatot rögzíteni kell, csak így teljes az élmény, s a képek még aznap este fel is kerülnek a honlapokra, közösségi oldalakra. Pár nap elteltével, gondoltam, én is megnézem újra, milyen gyönyörű is volt az az angolkeringő. Kattintgatok ide-oda, s már épp bosszankodni kezdek, hogy ez a kép nem túl éles, a másikon meg épp a mi csemeténk nem látszik rendesen, amikor megakad a szemem egy videofelvételen, amit az egyik ismerősöm tett közzé a legnépszerűbb közösségi oldalon. Általában átsiklok az ilyen felvételeken, nincs rájuk időm, nem is nagyon érdekelnek. Most mégis elindítom, mert a gyönyörű báli képek fényei és színei, a hófehér ruhás lányok, az elegáns öltönyökben feszítő fiúk után mellbevágó a video alatt olvasható első mondat: *Albert és Gyula születésük óta siketvakok...* Aztán csak nézem perceként át újra és újra, s nem szabadulok a gondolattól órákon, napokon át, nem ereszt többé az emlék.

Albert és Gyula körülbelül annyi idősök, mint a mi két érettségire készülő gyermekünk. A mi lányunk és fiunk legnagyobb gondja az elmúlt hetekben a ruha- és táncpróbákon kívül a közelgő érettségi, az egyetemi felvételi volt. Éjszakákat beszélgettünk át velük, mert tanácstalanok, csalódottak, nyugtalanok voltak a felsőoktatási törvény változásai miatt, akárcsak mi. Legrosszabb pillanatainkban látszott rajtuk, hogy már-már elkésztettek találják a helyzetüket, és igazságtalannak a sorsukat. Szerencsére a szalagavató - ha csak ideig-óráig is - elűzte homlokukról a felhőket. Nézem a fényképeket, és újra látom magam előtt, ahogy a keringő dallamára a kivilágított bálteremben kecsesen, büszkén, boldogan táncolnak: tehetségesek, szépek, ragyogóan fiatalok, tele erővel, reménnyel, tervekkel, vágyakkal. Előttük az élet, a lehetőségeiknek csak a fantáziájuk szab határt.

És Albert és Gyula? Kopott melegítőnadrágban, kinyúlt pólóban, napfénytől, színektől, madárcsicsergéstől örökre el-

zárva, vakon és süketen, szavak nélkül keresgélnek, tapogatóznak nehéz életük, mostoha sorsuk szűkre szabott keretei között. Megszagolják, megtapogatják a dolgokat, esetlen mozdulatokkal, nehezen, keservesen botladoznak át a mindennapokon. „Beszélni” csak a gondozóik tudnak velük: kéz kézre tapad, százszor türelmesen elismételt egyszerű jelek, érintések sorozata juttat néhány apró, egyszerű üzenetet számukra a körülöttük lévő világból. *„Nem tudjuk, mit éreznek, mit gondolnak... az ő fejükben is vannak valamilyen fogalmak...”* – mondja a gondozó. Az ő fantáziájuknak a lehetőségeik szabnak határt – nem is akármilyet. Nézem, ahogy Albert és Gyula egy csomag kekszet eszegetnek. Ehhez is külső segítség kell, hiszen egymásról sem tudják, hogy a másik nem lát. Albert nyújtja a kekszet sorstársának, de nem látja őt, és Gyula sem látja, hol van a kinyújtott kéz... hogy felé nyúl-e, hogy van-e egyáltalán kéz, ami felé nyúl... A gondozó segít, a fiúk lehajtott arcán pedig megjelennek az öröm torz, furcsa jelei. A kamera közel hozza a képet: tétován egymásba fonódó két kéz, benne a csokis keksz. Hirtelen úgy érzem, ez is épp olyan megható látvány, mint a szalagavató bál képein egymásba kapaszkodó párok. Véget ér a film. Albert és Gyula nem készülnek sehová, nem várja őket egyetem, főiskola, külföldi utak, nagy szerelmek, szép család, nagy jövő. Nem is tudják, mi vár rájuk. A gondozó utolsó szavai fájdalmasan csengenek: az új szabályozás szerint huszonhárom éves koruk után nem maradhatnak tovább az intézetben, nem tudják, mi lesz velük...

Azóta sem tudom elfelejteni Albertet és Gyulát. *„Be jó február van!”* – ujjong a költő, s már nem vitatkozom magamban vele, hogy ugyan, mi lehet ebben jó?! Nem bánom a hideget, a sarat, a sötét reggeleket. S mit bánom én már, hogy nem lett elég éles az a szalagavatói fénykép! Arra gondolok, amikor Albert nagy türelemmel újra és újra megpróbálja Gyula nyitott tenyerébe tenni a kekszet. Gyula arcát látom újra és újra, ahogy fel-

derül. Aztán arra gondolok, hogy süketen és vakon tévelygünk, botladozunk a világban, kesergünk, csip-csup dolgokról, apró veszteségekről panaszkodunk, mert nem tanultunk meg jól látni és jól hallani. Nem vesszük észre a valóban fontosat, a szépet, az értékeset. Körülötünk folyton villognak a fények, képek és hangok kavalkádja fogad, bármerre járunk, ráadásul azt hisszük, mindent látnunk és hallanunk kell, nehogy lemaradjunk valamiről. Közben sötétben,

süket csöndben, vakon és némán vergődünk tovább a saját gyarlóságaink, kicsinyességünk, hiúságunk, irigységünk, nagyravágyásunk fogságában, s lassan mindennek elfelejtünk örülni, és elfelejtünk befelé is figyelni. Nekünk, keresztény embereknek megadatott, hogy lássunk és halljunk. Csak ki kellene néha nyitni a szemünket, csak nem kellene mindig befogni a fülünket, hogy végre eljuthassanak hozzánk a Jóisten üzenetei, hívó, figyelmeztető szavai, ajándékai.

Azt kívánom nektek, hogy mulassatok jól a farsangi bálokban, a februári karneválokban, és élvezzétek a tél örömeit is, amíg még lehet, de közben járjatok nyitott szemmel, vegyétek észre a jeleket magatok körül! Erre buzdít a szép, februári költemény utolsó versszakja is:

Csak aztán, ha jégről s bálakból kilépnek,
Megmaradjon kedve a mulató népnek,
S ne lenne példájuk olvadó hóember,
Hanem igaz szívű, húséges jóember...

Péti Mária

A tél örömei – Játszóház a Szilágyiban

Fehér szőnyeg egész földön,
Nem itt szótték, az égből jön. Mi az?

Ez a találós kérdés is elhangzott, a január 14-én a Regina Mundi-templom ovismiséjét követő játszóházi foglalkozáson, a Szilágyi keresztény iskolában. Témánk a tél örömei voltak. Szerencsére, délelőtt megérkezett a várva-várt hóesés is – igaz csak néhány centiméter hullott, - de ez elég volt ahhoz, hogy téli hangulatunk legyen.

Zelk Zoltán egyik versének felolvasása után találós kérdések segítségével egy téli képet raktunk ki közösen. A képet nézve a gyerekek lelkesen mesélték élményeiket a hógolyózásról, szánkózásról, hóemberépítésről. Ezután egy mesét hallgathattak meg a hóemberről, és

Fotó: Pálfalvi Zoltán

furfangos állításokról kellett eldönteni, hogy igaz vagy hamis. Kiderült, hogy nagyon jól megértették a szöveget, mert nem csapódtak be könnyen. A mesebeli,

jószívű hóember példája alapján arról is beszélgettünk, hogy mennyire fontos télen a fázó, éhező madarak etetése.

A kézműves foglalkozáson a gyerekek, szülők és mi, pedagógusok közösen papír-hóembert készítettünk. A testrészek kivágása és az összeállítás után egy ruhacsipeszhez illesztettük hóemberünket, hogy bármihez odacsíptethessék és hogy díszre lehessen a gyerekek szobájának, táskájának. A kicsik olyan lelkesek voltak, hogy sokan 2-3 hóembert is készítettek, hogy hazavigyék testvéreiknek, nagyszüleiknek.

Aki még nem fáradt el, téli képeket is színezhettek. A jó hangulathoz a meleg tea, a sok kedves őszinte mosoly, egy-egy jó beszélgetés is hozzájárult.

Reméljük, hogy a gyerekek és szüleik is jól érezték magukat itt és sok kisgyerekeknek tudtunk örömet szerezni ezen a délutánon.

Pálfalvi Erzsébet

Profán ima

Mi Atyánk, aki Vagy. Hitünk szerint a mennyekben vagy Atyám. Milyen kár, hogy olyan messze vagy és nem láthatunk, sokkal könnyebben hinnénk, ha látnánk, ha köztünk lennél. Bár az Írás azt mondja, hogy Isten országa köztünk van és Te bennünk vagy. Nem könnyű elhinni Uram, hogy Te a gyilkosban, a gonosztevőben is jelen vagy. Hol vagy hát Uram? Ott vagy a koldus szemében, a lepke röptében, a szellő simogatásában, a virág illatában, a tenger habjaiban, a kisgyermek mosolyában? Hiszen akkor csak Rólad kéne, hogy szóljon minden ének, és szüntelenül dicsérni kellene a Te nevedet. És mégis, szidnak és káromolnak Téged sokan. Ők ezt nem tudják, nem érzik, Uram? Hogy fog így eljönni a Te országod, ha nem hisznek Neked Atyám? Tudjuk, a nap egyformán feljön jóknak is, gonoszoknak is. De mi lesz a bűnösökkel, ha már számukra nem kel fel többé a nap? Kétségek közt hánykolódunk, de tudjuk, úgyis a Te akarated szerint történik minden. És legyen is szándékod szerint, hiszen mi nem látjuk a jövőt és az életben nagyon nehéz igazságot tenni. Csak Te tudod, hiszen magad vagy az Igazság és az Élet. De Te azt is tudod Uram, milyen nehéz kimondani azt, hogy legyen meg a Te akarated. Mert az ember makacs, önfejű, gyakorta híjával van azt alázatnak. Azt gondolja, hogy már „nagykorú” és mindent tud. Majd maga, egyedül, Nélküled mindent megold. Azt gondolja, hogy szabad akarataival mindent megtehet. És nem veszi észre, hogy amit lehet, azt nem biztos, hogy szabad is. De szép is lenne, ha amint a mennyben van, itt a földön is minden úgy lenne. Akkor nem lenne nyomor, békétlenség és betegség, könny és fájdalom. Sokaknak veszélyben van a mindennapi kenyérük, sőt naponta éheznek meg éhen halnak emberek ezrei. És bocsásd meg Uram, hogy mi, akik nem éhezünk, nem elégszünk meg a kenyérral, és bocsásd meg egyéb, számtalan vétünköt, mert mindig ígérjük, hogy mi is megbocsá-

Simon András: Jöjjön el a te országod

tunk az ellenünk vétkezőknek, de soha nem tudjuk megtenni, hogy szeressük ellenségeinket is, mert erre Rajtad kívül talán senki nem képes. Mindig elhatározzuk, hogy ebben fejlődni fogunk, de ha valami, hát ez nagyon nehéz Uram. Végül tartsd távol tőlünk a kísértéseket, vigyél minket a Te utadon és szabadíts meg a gonosz szellemektől, démonoktól, betegségekétől.

Milyen kár, hogy olyan messze vagy és nem láthatunk szemeinkkel Téged. Hiszen láthatod, milyen törekeny és kicsiny a mi hitünk Uram. Mennyivel könnyebb lenne, ha közöttünk járnálkelnél, csodákat tennél, mutatnád, mit kell tennünk, talán mindenki hinne Neked. Persze, ez nem így van, hiszen amikor köztünk éltél, tanítottál, gyógyítottál, mégsem hittek Neked, sőt halálra ítélték. Mégis jobb, hogy rejtőzködsz Uram, hiszen, ha ma leszálnál közénk, akkor sem hinnének Neked. Tudománytalannak, csalónak, kuruzslónak, jobb esetben földönkívülinek, parafenoménnak tartanának, és végül képletesen ma is keresztrefeszítenének. Mert képtelenek elhinni, hogy egy egyszerű názáreti lány és egy szegény ács fiáé az ország, a hatalom és a dicsőség és nem ideig-óráig, hanem mindörökké. Ámen.

E. Hargitai Márta

HÁZASPÁROK ÜNNEPE 2012. FEBRUÁR 12.

Program:

17.00-tól Berzeviczi házaspár estje
18.00-tól Kettesben és Többesben /
Tea és borház

(Beszélgetés, poharazgatás...)

Helyszín:

Szaléziánium (Veszprém, Vár u. 31.)

Belépőjegy ára: 500 Ft / házaspár

Az üdvözlő italt a belépőjegy
ára tartalmazza!

www.csaladpasztoracio-veszprem.hu

Részvételi szándék jelzése

és belépőjegy igénylés:

Fekete Gyöngyi, tel.: 20/770-47-55

Ősi ír áldás

Áldott legyen Istennek fénye, mely rád világít, és a fény, mely benned van. Az áldott napfény sugározzon be téged és melegítse fel szívedet, míg úgy nem lobog, mint a kandalló tüze, hogy minden ember jöhessen melegedni hozzád. Sugározzék két szemedből a fény, mint az ablakba állított gyertyák fénye, mely a viharban vándorlókat hívogatja. Áldott legyen a rád hulló látás, édes eső, hulljanak lelkedbe a cseppek és csalogassák ki a kis virágokat, hogy illatukkal megteljen a levegő... De áldott legyen a vihar is, és rázza meg a lelkedet, hogy fényesre és tisztára mossa, és sok kis tavacsokát hagyjon benne, melyekben megcsillan az ég kékje, és időnként egy-egy csillag. Legyen áldott minden hajlék, ahova bekopogatsz és belépsz, minden lakója áldott legyen, akiknek viszed és akik elfogadják ajkaidról az örömmüzenetet. Ámen

Betegek szentsége

„Beteg valaki köztetek? Hívassa az Egyház papjait. Imádkozzanak fölötte, s kenjék meg olajjal az Úr nevében! A hitből fakadó imádság megszabadítja a beteget, az Úr megkönnyebbíti őt, ha pedig bűnben van, bocsánatot nyer.” (Jak 5,13)

Ez a szentírási idézet Jakab leveléből egyértelműen megtanít bennünket a betegek szentségének jelentőségére. Amikor az ember élete veszélybe kerül - akár rendkívüli betegség, akár az idős kor miatt -, fontos, hogy a szenvedő keresztény testi-lelki enyhülést nyerjen Istentől. A papok nem saját hatalmukból, hanem küldetésükkel járó hivataluk erejénél fogva képesek vigaszt és enyhülést nyújtani a betegeknek. A pap személyében maga Krisztus látogat el a bajbajutott emberhez, hogy a keresztény ember szenvedését a saját maga szenvedéséhez kapcsolja. Napjainkban - sajnos - többnyire nem vesszük elég komolyan ezt a szentséget. Ennek az az oka, hogy túlzottan hozzákötik az emberi élet utolsó óráihoz. Pedig a szentséget nem azért alapította Krisztus, hogy a keresztény halált valamiféle jámbor halállá változtassa át, hanem azért, hogy minden emberi szenvedést megszenteljen és ezáltal értelmet adjon neki. Szükséges tehát, hogy akinek élete veszélybe kerül, éljen a szentségben kapott kegyelmekkel. Lehet, hogy épp ennek a szentségnek az erejében lesz képes a teljes gyógyulásra, de - ha Isten másként akarja - ez a szentség segítheti hozzá sorsának elfogadására és az örök életbe való nyugodt átköltözéshez. A hozzátartozók, családtagok felelőssége igen nagy. Sokszor beteg hozzátartozóink örülnének a szentségnek, de már nem képesek azt a maguk erejéből kérni. Beteghez papot hívni nem valamiféle lemondás a beteg életéről, hanem a lehető legnagyobb ajándék, amit a veszély idején adhatunk. Ne halogassuk a hívást! Nincs annál rosszabb - a hozzátartozók számára és a pap számára sem -, amikor a pap már nem ér oda. Plébániánk nagy területi kiterjedése miatt különösen is

fontos, hogy időben értesítést kapjanak a lelkipásztorok, ha valaki rászorul a szentségre. Ez a rászorultság már akkor fennáll, amikor a beteg járóképtelen, nem képes a maga erejéből elmenni a templomba. De ugyancsak veszélyes életkor a 60. életév betöltése utáni időszak. Keresztény életünkhöz a 60. életév betöltése után hozzátartozik a betegek szentségének évente egyszer való felvétele, illetőleg az előtt is, ha valaki komoly betegségben szenved. Szeretettel arra kérünk tehát mindenkit, hogy jelezze, ha környezetében katolikus betegről, szenvedőről van tudomása.

Simon András: Sosem vagy egyedül

A szentség felvételének feltételei:

- Életre veszélyt jelenthető betegség, esetleg baleset vagy a 60. életév betöltése
 - Ha a szentséget felvevő képes rá, a szentgyónás elvégzése
Betegek szentségének kiszolgáltatásakor, hacsak lehetséges, meg is áldoztatjuk betegeinket.
- Teendők:
- Baleset esetén a legközelebbi plébánia vagy a saját plébános értesítése
 - Betegség esetén a saját plébánia értesítése
 - 60. életkor elérésekor a legközelebbi szentgyónás végzésekor érdeklődjön a szentség felvételéről a gyónató papnál

(Forrás: www.vamosplebania.hu)

Rám Jézus vár

Ne mondjátok, hogy vak végzet vezet,
Ne higgyétek, hogy utam céltalan,
Van egy dalom, ezt zengem boldogan:
„Rám Jézus vár, és Jézushoz megyek!”

Énrólam mit tudtok ti, emberek?
Azt mondjátok: „Most iskolába ment,
most kórházba siet, most lepihent”
Pedig csak egy utam van: Jézushoz megyek!

Én minden reggel ezzel ébredek:
Be szép nap ez, Ő vár rám mindenütt!
Rá gondolok s a nap bennem kisüt:
Uram, csak el ne engedj, s szent leszek! –

S ha egyszer, ma vagy holnap, elmegyek
oda, ahonnan nincs már visszaút,
ne fonjatok síromra koszorút,
nem ott leszek, ne keressetek!

Rám Jézus vár, más célt nem ismerek,
Én élve-halva Jézushoz megyek...
... És imádkozom értetek!
... És imádkozom értetek!

Kerekes Károly
O.Cist

A kereső ember imája

Urunk, Jézus Krisztus, kereső emberként fordulunk hozzád. Keressük életünk alapjait, az életünk boldogságát megadó értékeket. Keressük az igazság tanítását. Keressük az örök élet felé vezető utat. Keressük a hiteles tanúságtételt. Keressük szívünk békéjét. Keressük az irgalmasságot. Keressük hivatásunkat és életcélunkat. Urunk, mindent benned találunk meg, mert te vagy az embert kereső és az embert szerető Isten!

IMÁDKOZZUNK ÉRTÜK...!

...mert szentségi házasságot kötöttek:

Dr. Sóskuthy István Ferenc és Debreczeni Éva január 11-én

...mert az örök hazába költöztek:

Németi Jánosné Koronczai Gabriella (87 éves) január 3-án, *Aporfi Gyula* (78 éves) december 30-án

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja

A kiadó neve: Regina Mundi Plébánia

Vezetője: László Dezső atya

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.

Telefon: 88/327-609

Szerkesztők: Demény Anna,

Kreschka Miklós, Szelindi Annamária

KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

Lapzárta: minden hónap 20-án

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai február-ra:

Általános: Hogy valamennyi nép teljesen hozzájusson a vízhez és azokhoz a készletekhez, amelyek a mindennapi életben maradáshoz szükségesek.

Misszió: Hogy az Úr hatékonyan támogassa az egészségügyi dolgozók erőfeszítéseit, akik a legszegényebb vidékeken nyújtanak segítyt a betegeknek és az öregeknek.

Február 5-én, vasárnap minden szentmise végén **Balázs-áldást** adunk (Szent Balázs 3-i emléknepjéhez kapcsolódva).

Február 5-én van a **képviselő-testület gyűlése**.

Február 6-án folytatódik az **egyetemisták és főiskolások szentmiséje** 18.30-kor. A szentmise után közösségi foglalkozás a plébánián.

Február 6-án 17 órakor megkezdődik a **katekumenátus**, a szentségekre való felkészítés felnőttek számára a plébánia közösségi házában. Jelentkezni lehet személyesen vagy a plébánia telefonszámán: 88/327-609

ZARÁNDOKÚT PASSAUBA

Időpont: 2012. április 30. és május 3. között.

A programban szerepel Gizella királyné sírjának és XVI. Benedek pápa szülővárosának meglátogatása is. Részvételi díj: 15 000 Ft és 135 illetve 150 Euró a kétágyas illetve egyágyas félpanziós ellátásért a Spectrum Kirche zárandokházban, valamint az útiköltségért. Belépőkre 50 Euróra lesz szükség.

Szeretettel várjuk a jelentkezőket a plébánián, a sekrestyében vagy Demény Annánál (20/770-40-15; e-mail: anna.demeny05@gmail.com); illetve Szelindi Annamáriánál (szelindia@freemail.hu; 30/712-03-56)

Jelentkezéskor 15 000 Ft-ot és 50 Eurót kérnénk befizetni.

KÉSZÜLJÜNK A SZENTMISÉRE

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
febr. 12.	<i>Lev 13,1-2.45-46</i>	<i>1Kor 10,31 - 11,1</i>	<i>Mk 1,40-45</i>
febr. 19.	<i>Iz 43,18-19.21-22.24b-25</i>	<i>2Kor 1,18-22</i>	<i>Mk 2,1-12</i>
febr. 26.	<i>Ter 9,8-15</i>	<i>1Pét 3,18-22</i>	<i>Mk 1,12-15</i>
márc. 4.	<i>Ter 22,1-2.9a.10-13.15-18</i>	<i>Róm 8,31b-34</i>	<i>Mk 9,2-10</i>

Február 8-tól folytatódnak a **bibliaórák** minden szerdán az esti szentmise után.

Február 11-én 18 órakor kezdődik **egyházközösségünk farsangi bálja** a közösségi házában. Az est bevételét a templom felújítására fordítjuk.

Február 11., a **Szűzanya lourdes-i megjelenésének az emléknepja**, a betegek napja. Templomunkban a következő vasárnapon, **február 12-én a délelőtt 11 órai szentmisén** szolgáltatjuk ki a **betegek kenetét** azon testvéreinknek, akik idős koruk vagy betegségük miatt veszélyben vannak, és kéri a szentséget. Ennek a feltétele a szentgyónás, illetve a megszentelő kegyelem állapota és a szentmisében a szentáldozás. Akik kéri a betegek kenetét, azok előzetesen jelentkezzenek a plébánián (a 327-609-es telefonon) vagy a sekrestyében.

Február 14. **Szent Cirill szerzetes és Szent Metód püspök ünnepe**, akiket Európa társvédőszentjeiként tisztelünk.

Február 22. hamvazószerda, a nagyböjt kezdete. Ne feledkezzünk meg arról, hogy ezen a napon szigorú böjt van! Aznap és a következő vasárnapon, **február 26-án** is minden szentmise végén **hamvazást tartunk**.

ruár 26-án is minden szentmise végén **hamvazást tartunk**.

A nagyböjt kezdete kapcsán idézzük fel egyházunk böjti fegyelmét! Minden pén- teken Jézus szenvedésére és halálára emlékezve bűnbánati napot tartunk valamilyen bűnbánati cselekedet végzésével, elsősorban hústilalommal vagy más önmegtagadással, jó cselekedettel vagy több imádsággal Jézus szenvedésére emlékezve (pl.: keresztút, fájdalmas rózsafüzér). Nagyböjt péntekjein 14 éves kortól továbbra is kötelező a hústilalom. A hústilalom alól felmentést kaphatnak a betegek és azok, akik nem a saját asztaluknál étkeznek, de ilyen esetben más bűnbánati cselekményt kell végezniük. Hamvazószerdán és nagy- pénteken pedig szigorú böjt van, ami azt jelenti, hogy a hústilalom mellett a felnőttek (18-60 éves korig) legfeljebb háromszor ehetnek, és csak egyszer lakhatnak jól.

Nagyböjt péntekjein este 6 órakor közös **keresztúti imádságot** végzünk a templomban.

Február 24. hazánkban **Szent Mátás apostol ünnepe**.

Február 26-án lesz **országos gyűjtés a katolikus iskolák javára**.